

Cerul tăcut

Sorina

Cerul tăcut

Mi-am întrebat cerul, despre albastrul deschis,
seninul acela, ce-mi intră în suflet
iar cerul tăcut, pelerin indecis,
șiroaie de ploi îmi așterne în umblet.

I-am spus despre noi, că-l iubim fără nori,
dar parcă din contră, mai tulburi sunt ei
iar ploile toate, legate cu sfori
plutesc peste noi și peste alei.

De vorbă nu-l țin, îi șoptesc să-mi aducă
albastrul curat la care mă rog,
că altfel, toți crinii cei albi se usucă
și-mi crește-n grădină mărar slăbănog!